

จากตัวแปรมากมายที่เราเผชิญอยู่ “อย่าคิดว่าทำทีละข้อแล้วมันจะจบ” เพราะนี่ไม่ใช่ข้อสอบหรือแบบสอบถามแต่มันเป็นการทำงานที่เชื่อมสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมของมนุษย์จะต้องทำให้รวดเร็วและทำให้ครบจนเกิดภาวะที่เรียกว่า “ไม่กล้าพอที่จะเสี่ยงทำผิด เกิดจิตสำนึกรับรู้ และเข้าใจในผลกระทบจนถึงระดับทำให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม” สถานะนี้เกิดขึ้นในหลายประเทศหลังจากที่มีการดำเนินการอย่างเข้มงวดโดยเฉพาะเรื่องการบังคับใช้กฎหมาย

พรหมมินทร์ กัณธิยะ

ผู้อำนวยการสำนักงานเครือข่ายลดอุบัติเหตุ

คณะกรรมการศูนย์อำนวยความสะดวกทางถนน (ศปก.)

“ตั้งสติ...ก่อนสตาร์ท”

www.accident.or.th, phwathai@yahoo.com, Facebook / pkantiya

ชาวบ้านเขาดูบ้าง รถเดือน ดัดแปลง เสี่ยงภาษี ไม่มีประกัน ใครมีเอี่ยวก็ควรไปดู คนทำงานเขาเหนื่อยกับการทำงานแก้ไขปัญหานาในขณะทีหน่วยงานที่ควรรับผิดชอบทำแบบหลับหูหลับตาทำ ประชาธิปไตยแบบไทยๆ และกระแสทุนนิยม ละเลยการควบคุมปริมาณรถและปล่อยให้ใช้กันอย่างเสรีไร้ขอบเขตมากไปไหม สร้างถนนและก่อสร้างถนนเพื่อความสะดวกตายเพิ่มตายมากแล้วก็โทษกันทีพฤติกรรมคนส่วนหนึ่งก็ยอมรับได้แล้วความบกพร่องของกลไกไร้รัฐละ ทำไม่ไม่พยายามแก้ไข จะพูดว่า “ก็พยายามทำอยู่” แต่ทำไมภาคประชาชนอย่างผมถึงรู้สึกว่ข้างข้างเชื้อข้าเหลือเกิน W

เรามีหน่วยงานองค์กรเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหานาในทุกระดับแต่ก็ไม่ควรปล่อยให้เนิ่นนาน ทุกพื้นที่วันนี้มีการดำเนินงานตามโครงสร้างที่ศูนย์อำนวยความสะดวกความปลอดภัยทางถนน (ศปก.) หรือทีภาคีแนวร่วมต่างๆ ช่วยกันออกแบบ แต่สิ่งที่เขาต้องการแรงเสริมอย่างมากคือ “การเร่งจัดการกับ รถ , คน , ถนน ทีเป็นความเสี่ยงไปพร้อมกับการทำให้ประชาชนรับรู้และเข้าใจ ให้ความร่วมมือ อันนี้ต้องการยาแรง” การทำงานทีล่าช้า ขาดประสิทธิภาพจะถ่วงประสิทธิภาพทั้งระบบ และกลายเป็นเพียงแค่ความพยายามหรือสัญลักษณ์เท่านั้น เร่งทำถนนให้ได้มาตรฐานหน่อยครับ (ทุกวันนี้ภาคประชาชนระบุว่าขาดมาตรฐานและไร้ความปลอดภัย) ทำให้รถเสี่ยง หมดไปได้ใหม่ จัดการกับคนเสี่ยงได้ใหม่ ใช้กฎหมายให้ถูกวิธีอย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลควรต้องลงทุนเรื่องนี้อีกรอบ อย่าเพียงแต่มอบหน่วยงานรับผิดชอบไปดำเนินการเพราะเขาทำได้เพียงแค่นี้แหละและไม่กล้าพอที่จะจัดการกับพวกเดียวกันเอง ถนนพัง ถนนชำรุด สร้างไม่ได้มาตรฐาน เกิดจากอะไร ถ้าไม่ทราบให้ไปถาม